

sobota 25. ledna 2025

GRAND festival SMÍCHU

Východočeské divadlo Pardubice
21.—28. 1. 2025

5

Dnes soutěží... Činoherní studio Ústí nad Labem

Pán z Pařezova se rozhodne vychovat si ideální ženu. Zavře ji do svého skákacího hradu a vychovává a vychovává... jenže v logice Molièrovy rozšafnosti přichází láska, nebo alespoň něco, co se jí nápadně podobá, a celý plán rozvrací nebezpečná ženská emancipace.

Jak Molière, tak Michal Hába nás neustále překvapují; to, co dramaticky zvrátí v ději autor předlohy, vyhroťte režisér inscenace minimálně na druhou ve své interpretaci. Výsledkem jsou tak díla hlavně hravá, ve kterých se herectví má možnost pořádně vyřádit a před diváctvím vystavují jednotlivé vrstvy významů, sdělení, otázek, hříček i odkazů. Skvělé na tomhle způsobu práce je, že se dílo nikomu nenutí, což znamená, že pokud se ten, kdo se dívá, rozhodne jednoduše jít s příběhem, může a dostane se mu zážitku stejné kvality jako tomu, kdo se rozhodne nořit do filozofických hlubin textu a inscenace.

Myslím, že to je právě to, co dělá komedii něčím víc než jenom podstavcem pro bezuzdnou řachandu – hledání vrstev a vědomá práce s nimi.

Za Činoherní studio se tedy moc těšíme, až všechny naše vrstvy v Pardubicích rozbalíme!

Hana Launerová, dramaturgyně inscenace Škola žen

25 Jan Plouhar: Ústí je můj domov

Činoherní studio Ústí nad Labem tentokrát přijíždí na festival s inscenací **Škola žen**, jež je jedním ze dvou Molièrových textů, které diváci na festivalu mohou letos zhlédnout. V rozhovoru s **JANEM PLOUHAREM** se dozvídáme o jeho dlouholetém působení v Činoherním studiu, vztahu k inscenaci Škola žen, taky o radosti z hereckých výzev a o skákacím hradu. Otevírá také téma své lásky k hudbě, organizace festivalu Mezi dvorci a zážitků z natáčení nové kriminální minisérie.

Co pro vás znamená Činoherní studio a Ústí nad Labem?

Je to zkrátka můj domov. V Ústí jsem skoro devatenáct let a už jsem se tady tak zabydlel, že je to vlastně domov. Jiné slovo to nedokáže vystihnout.

Kdo je Arnoulf ze Školy žen? Přinesla vám tato role nějaké výzvy?

Je to chlap v nejlepší věku, který si myslí, že si může vychovat ideální nevěstu. Myslí si, že nevěsta bude skákat tak, jak on píská. Pro mne byla výzva utáhnout takhle dlouhé představení. Zároveň je to trochu brechtovské a epické divadlo. Jsou tam zcizující momenty.

Na jevišti je skákací hrad...

Skákací hrad na jevišti je super, všichni jsme si to museli hned vyzkoušet, když jsme si ho nafoukli. Akorát jsme už lehce starší, samozřejmě jsme to odskákali ještě potom. Ozvou se klouby a záda, v tom je to trochu náročnější, protože se druhý den hůř vstává z postele.

A jaká vlastně byla spolupráce s režisérem inscenace Michalem Hábou?

My jsme se s Michalem potkali už u zkoušení Peera Gynta v Činoherním studiu. To bylo naprosto výborné, tak jsem se na to zase těšil, protože jsem věděl, co mě čeká. Tím, že ve Škole žen mám hlavní roli, tak si to mohu opravdu vše užít plnými doušky od začátku. Vlastně za celou dobu neslezu z jeviště. Vlastně nemůžu ani říct, že to byla práce, protože to zkoušení byla opravdu nádherná doba. Je to tak, že se člověk těší na každou zkoušku. Takže to byla spíše zábava než práce.

Podílíte se na organizaci hudebního festivalu Mezi dvorci. Jaký je váš vztah k hudbě, ať už k poslechu, nebo k hraní na nástroj?

Pár akordů na kytaru zvládnou. Když to zjistí režiséři, tak mi dávají na jeviště různé nástroje a myslí si, že to dám. Tak to se snažím, ale že bych chtěl mít svoji kapelu, to ne. Festivalu Mezi dvorci dělám dramaturgii. Vybírám hudebníky a starám se o celý chod a různé věci okolo. Hudbu miluji.

Točíte teď něco?

Teď v únoru by měla přijít na obrazovky televize Prima osmidílná minisérie. Jmenuje se Případ tanečnice. Je to kriminálka z prostředí taneční konzervatoře. Hraju hlavního

scénografa. Natáčení byla pro mě moc příjemná spolupráce. Obzvláště kvůli tomu, že moje manželka je bývalá baletka, takže jsem se v tom prostředí dříve trochu pohyboval. Pak se samozřejmě objevují i v jiných kriminálkách, jak už to tak bývá, s tím mým podezřelým „ksiftem“.

AnŘ

Jak na šedou kůru mozkovou s Oskarem Hesem

V první soutěžní komedii **Klec bláznů** jsme měli možnost vidět mladého, nadaného **OSKARA HESE**. Tento talentovaný herec přijel ze Švandova divadla na Smíchově, kde se inscenace uvádí. Klec bláznů je kulturní komedie s prvky drag show, která oslavuje svobodu a sebevyjádření, v níž nakonec vítězí láska, ať už má jakoukoli podobu.

Oskare, jak se vám v Pardubicích hrálo?

Velmi dobře. Musím říct, že je to asi úplně poprvé za moji divadelní kariéru, kdy se cítím na zájezdě pevný v kramflecích a nemám z toho velký stres. Naopak jsem si to opravdu užil od začátku až do konce.

Je něco, co obdivujete na své postavě? Nebo naopak něco, co vás na ní ruší?

Laurent je dobře vychovaný kluk, který přichází s obrovskou žádostí. Obdivuji jeho odvahu vyjít s pravdou ven a přiznat se ke své lásce, i když to bylo náročné. Na druhou stranu, občas až příliš spoléhá na pomoc rodičů. Jeho žádost je opravdu obrovská – žádat rodiče, aby se popřeli a hráli někoho jiného, je to velký krok, který nemusí být automaticky splněn.

A co vy a drag show?

Nevím. Je mi ale trochu líto, že jsem si nevyzkoušel podpatky. Tančím buď na boso, nebo v baletních piškotech, a musím přiznat, že mě to fakt mrzí. (smích) Těšil jsem se, že si zahrāju něco extravagantnějšího – výrazné líčení, šaty, podpatky. Ale tak není všem dnům konec.

Máte vysněnou roli, kterou byste si chtěl zahrát?

Nemám konkrétní vysněnou roli, ale chtěl bych si zahrát v Shakespearovi. Letos by se mi to snad mohlo splnit.

Co vám zlepšuje náladu?

Určitě čtení. Knížky mi pomáhají rozvíjet mozek a aktivizovat šedou kůru mozkovou. Také sport, který rozproudí tělo. Když jsem unavený, rád spím – ideálně 8 až 10 hodin, i když se to stává málokdy. V zimě chodím do sauny, snažím se jednou nebo dvakrát měsíčně. A trávím čas s lidmi, které miluji, což mě vždy nabije energií.

BaL

25 Kdo letos usedá na místa porotců GFS?

Vloni naši odbornou porotu obohatil zkušený divadelní kritik a publicista **JAN KERBR**, který se do Pardubic na festival navrátí i letos, což nás velmi těší.

Jene, máš raději klasickou situační či konverzační komedii, nebo upřednostníš současnou angažovanou komedii? A jak si vůbec stojí současná česká komedie?

Ideální je, když se rovina situační či konverzační komedie nějak protne s angažovaností v nejširším slova smyslu. Vždyť i u klasiků (Molière, nebo i Feydeau) tomu tak většinou bylo. Smíchovou reakci u mě podporuje také zjevná absurdita zobrazovaných situací. Pro příklad uvedu své dvě nejmilejší komedie ze světového repertoáru. Jsou to Shakespearův Sen noci svatojánské a Ionescova Plešatá zpěvačka. Souvisí s tím pochopitelně i to, co považuji za kvalitu v domácí jevištní tvorbě. Léta mám rád literárně vytříbený humor Cimrmanů, na druhou stranu i uvolněné improvizací tvary, jaké prezentovala ve svých nejlepších letech Ypsilonka (včetně „bejkáren“ tandemu Kaiser-Lábus). Z toho zcela čerstvého z původní tvorby na domácí scéně mě těší většina titulů Petra Zelenky a Tomáše Dianišky, výborně jsem se bavil také na komedii Petra Pýchy a Jaroslava Rudiše Oslava, kterou mají na repertoáru hradečtí Klicperovci.

JaU

J. Kerbr s herečkou K. Oltofovou

Připravil R. Smetana, úprava K. Formánková, grafika na titulní straně F. Brýdl a L. Bukačová

Realizaci projektu podporuje:

Významní sponzoři:

CH&T PARDUBICE
ČLEN SKUPINY ENTERIA

GRAND

Ubytování
zajišťuje:

Sponzoři cen festivalu:

Sponzoři festivalu:

Hlavní mediální partner:

Mediální partneři:

GRAND Festival smíchu se koná pod záštitou ministra kultury ČR Martina Baxy, hejtmána Pardubického kraje Martina Netolického, primátora města Pardubic Jana Nadrchala a prezidenta Herecké asociace Ondřeje Kepky. Za finanční podpory Ministerstva kultury, Pardubického kraje a statutárního města Pardubice.